

הנשרפין

פרק תשיעי סנהדרין

פא

עין משפט
נר מצוה

לא תימא ליה לאבון כפי - להודיעו בהדיא שהוא עושה משום דמכסוף ומלטעו - אלא אמור לו אבא כך כתוב בתורה - קס"ד בתמיהה קאמר וכו' כך כתיב בתורה - סוף סוף יטינו סך - דמזיישו ואומר ובי יפה אהה עושה - אבא - בניחותא אמר לו מקרא האמור בתורה ואומר לו אזי מקרא כל ודך כתוב תורה אור

ללא ידעינן אי טריפה הוא אי שלם הוא ועוד י"ל דהוא ליה קבוע וכל קבוע כמחלה על מחלה דמי ופטור מדאורייתא דספק נפשות להקל וכו' וכי נכבשהו ונימא כל דפריש אי אהה רשאי למוסכו להחמיר עליו ועוד גזירה שמה יקח מן הקבוע והא דפריך בגמ' תיפוק ליה דרובא נסקלין נינהו הי"ל לכל הפחות

[קיימון לבי]

לעיל לז: נ
יבמות לז
כרייתו יד:

[יתכן להיות
אחרת]

במורה מפרש לה: **גמ' פשיטא** - והיא אשת איש: **בזיקא הראשונה** - בגמורה דתורה נדון שהרי אף בה נתייב דהיינו סליק אדעתן לידון בקלה וכו' איתגורי אהגרי כמה שעבר שתי עבירות אינו לא עבר אלא על החמורה היה נדון זה ועכשיו שהסוף לעבור עמה עבירה אחרת נדון בקלה: **אמר רבא** - ודאי אי מקמי דתתא לקמן שבדיהו לתרוייהו לא איתגריך לנאשטעין כי איתגריך למתנייהו כגון דנגמר דינו תחלה לקלה כד"ר וכו': **מנא הא מילתא וכו'** - ואנ"ג דנגמר דינו לקלה: **בסקילה** - לכל דמיהס בם בסקילה דהיא חמורה ופי' דלא נגמר דינו קודם ימקח לכן לא איתגריך קרא לנאשטעין: **בן סורר ומורה** - וקרי ליה שופך דם על שם שסופו לשפוך כדלמרי' (נעיל דף עב.) שטומד בפרשת דרכים וכו': **דאסדריה משם** - במשנה תורה: **אל סהרים לא אכל** - סופיה דקרא לדיק הוא חיה יחיה לומר זה לדיק גמור וע"כ משום דלא עביד הני לאו לדיק הוא חם עבר עבירות אחרות אלא לאו כמשמעוהי מרדש: **אל סהרים לא אכל** - שלא לגרוד לכות אבותיו מתוך שהוא חסיד: **שלא נהנס מקופה של זדקס** - שהוא דבר גנאי לאדם הגון: **בזיקא הראשונה** - בלוחו איסור שהזקק זה תחלה להזהר בו ולפרוש ממנו הוא נדון אלא כל באיסור הבא עליו אחרון אע"פ שהוא תמור דקסבר ר' יוסי אין איסור חל על איסור ואפי' תמור על הקל הלך אין כאן שתי מיתות: **חמורו ונעשית אשת איש** - כגון נשא בת אלמנה ונאסרה אמה משום חמורו ואחר כך נשאת ונאסרה עליו משום אשת איש נדון בחמורה כשפרישה דהיא קדמה אבל אם היתה אשת איש ונעשית חמורו הואיל כשנשא בתה כבר היתה לו אסורה עליו משום אשת איש חו לא חייל אסור חמורו אלאסור אשת איש ואינו נדון אלא בזמק: **דאמר ר' אבהו** - ביבמות בפ' ד' אהין: **מודה ר' יוסי באבון מוסף** - ומחדש דבר על האשה הזאת לאסור בה דבר חדש (אף) לאסרה על מן שלא היתה אסורה עליו מתחלה כגון הכל כשהיתה אלמנה והיא חמורו היתה אסורה לו משום חמורו ומותרת לכל אדם וכשנעשית אשת איש הוסיף בה השם הזה איסור שאסרה לכל העולם וכו' היא גוונא מודה ר' יוסי דאסור חל על אסור מותרת להם עד עכשיו חייל נמי אהאי ואפי' שאסורה לו ועומדת:

לא תימא ליה לאבון הכי דתניא *הרי שהיה אביו עובר על דברי תורה לא יאמר לו אבא עברת על דברי תורה אלא אמר לו אבא כך כתיב בתורה סוף סוף היינו הך אלא אמר לו אבא *מקרא כתוב בתורה כך **הוא**: **מתני'** *במי שנתייב בשתי מיתות בית דין נידון בחמורה יעבר עבירה שנתייב שתי מיתות נידון בחמורה ר' יוסי אמר נידון בזיקא הראשונה שבאה עליו: **גמ'** פשיטא אלא איתגורי איתגור אמר רבא **הבא במאי עסקינן** כגון שעבר עבירה קלה ונגמר דינו על עבירה קלה וחזר ועבר עבירה חמורה סלקא דעתא אמינא כיון דנגמר דינו לעבירה קלה האי גברא קמילא הוא קמ"ל בעא מניה ***אבוח** דרב יוסף בר חמא מרבה בר נתן מנא הא מילתא דאמור רבנן מי שנתייב שתי מיתות ב"ד נידון בחמורה דכתיב ***והוליד בן פריץ שופך דם** [גו'] אל ההרים אבל ואת אשת רעהו טמא ואל הגלולים נשא עיניו והוליד בן פריץ שופך דם בסיף את אשת רעהו מימא זו אשת איש בחנק ואל הגלולים נשא עיניו זו עבודת כוכבים בסקילה וכתיב ***מות יומת דמיו בו יהיה בסקילה מתקיף לה רב נחמן בר יצחק אימא כוליהו בסקילה והוליד בן פריץ שופך דם זה בן סורר ומורה דבסקילה אשת רעהו טמא זו נערה המאורסה דבסקילה ואל הגלולים נשא עיניו זו עבודת כוכבים דבסקילה א"כ מאי קמ"ל יחוקאל דילמא תורה קא מהדר א"כ איבעי ליה לאהדרה כי היכי דאהדרה משה רבינו דרש רב אחא בר' הנינא מאי דכתיב ***אל ההרים לא אבל שלא אבל** [א] בזכות אבותיו ועיניו לא נשא אל גלולי בית ישראל שלא הלך בקומה וקופה ואת אשת רעהו לא מימא *שלא ירד לאומנות חבירו ואל אשה נדה לא קירב שלא נהנה מקופה של צדקה וכתיב ***צדיק הוא חיה יחיה** *כשהיה רבן גמליאל מגיע למקרא הזה היה בוכה ואמר מאן דעביד לכוליהו הוא דחיי בהדא מינייהו לא א"ל ר"ע **אלא מעתה** *אל חממאו בכל אלה הכי נמי בכוליהו אין בהדא מינייהו לא אלא באחת מכל אלה הכי נמי באחת מכל אלה: עבר עבירה: ***תניא** כיצד אמר רבי יוסי נידון בזיקא ראשונה הבאה עליו חמורו ונעשית אשת איש נידון בחמורו אשת איש ונעשית חמורו נידון באשת איש אמר ליה רב אדא בר אהבה לרבא חמורו ונעשית אשת איש נידון בחמורו לידון נמי באיסור אשת איש ***אמר ר' אבהו מודה ר' יוסי** באיסור מוסף אמר**

לא גרע משום דרובא נסקלין: **איתגורי** איתגור - ואפי' צפוק אלו נערוס (כבובות לב.) דיליף מחובל בחבירו דכל היכא דליכא ממון ומלקות ממונא משלם מילקא לא לקי ופריך מה לחובל בחבירו שכן חייב בה' דברים ואי ממונא קולא הוא שכן הותר מכללו בצ"ד והשתא איך יתכן לומר דקולא הוא אף אם כן איתגורי איתגור וי"ל דשאי תס משום דחם רחמנא אהפסד ממונו של חבירו: ***ונגמר** דינו לעבירה קלה וכו' - תימא והלא נדון בחמורה הא הו"ל לה עדות שפי' אשה יכול להזימה דאי מיתמוני סהדי בתרואי לא מיקטלי כיון דבלאו סהדותיהו גברא צב קטלא הוא כדמוכח בפ"ק דמכות (דף ה.) גבי בלו שגיס ואמרו בחד בשבא נגמר דינו של פלוני וכו' וי"ל דהכל מיירי כגון דהך עבירה שניה עבר בפני צ"ד דלפילו בעדות שפי' אשה יכול להזימה מחייבין ליה לעילי' בעריפה משום ובערת הרע ועוד יש לומר כיון דאי מיתמוני קמאי או מיתחשבי מהני סהדותיהו דבתרואי עדות שאתה יכול להזימה קרינן ביה: **וכתיב** דמיו זו יהיה בסקילה - מכאן קשה לפי' הקונט' דברים איזהו נשך (ב"ב: טז) דלמרי' הוקשו מלוי רבית לשופכי דמים דכתיב הנה צדק נקו ופרשם שם בקונטרס דלמיו זו יהיה משום דמים ששפק שהעני את חבירו וזמז ברעב עליו ישובו ולא יתכן כלל דהא לסקילה אחיזי הכא בשמעתין ובאוב וידעו דכתיב דמיהס בם ובכמה דוכתי כולם לסקילה אחיין ונראה דרביש מדכתיב הכל והוליד בן פריץ וגו' ובכל הספרים גרסי' בפ"ק דתמורה (דף ו.) ובסוף ליה והוליד בן פריץ: **נדון** בזיקא ראשונה - לאו מילתא דפסיקא היא דהא חמורו ונעשית אשת איש איסור מוסף הוא אי חייב ליה אחין ונלמן דלמור סקילה חמורה נידון באשת איש: **לידון** נמי באיסורא דאשת איש - לענין קרבן קא פריך שיתחייב צ' תפלות בשוגג אי נמי אם התרו בו משום אשת איש ולא התרו בו משום חמורו ורבה מהדר ליה דבמודד איירי ובהתרו בו משום שניה: **דאמר** רבי אבהו מודה ר' יוסי באיסור מוסף - אט"ג דכפ' ד' אחין (יבמות דף לב: טז) משמע דלא קיימא לבסוף מ"מ אמת הוא כדאי' צפוק אמרו לו (פריפות, דף יד: טז): **אפילו** רבי שמעון בן גמליאל קסבר עבירות

[ע"פ פוס' מילין יא:
סדרה לימות דלמא וכו'
וחוס' ונחיה פ"ח סוף
ד"ס אפילו אמת]

נא א מ"י פ"ו מהל'
ממרים ה"י או סג'
עשין שם ע"ש ע"ד ס"י
דמ' עש"י י:
נב ב ב ד מ"י פ"ד
מהל' סנהדרין הלכ'
ד כהנ' עש"ן ט:

[ע"י מוס' כחובות לו:
ד"ס ומדל]

[דף ע"ח]

הנהרות דגרי"א
[א] כמות אבות - כרשם
קו על מיתת כמות
ו"כ בשביל:

יבמות לב:
כרייתו יד:
סנהדרין יד:
[תוספתא
פ"ב]

[יבמות לב:
כרייתו יד:]

מחוקות-תימה דכסוף פרק הבא על יבמות (יבמות סד: טז) אמרינן בשאין ומלקות כרבי משום דסתם לן סתם כוונתיה דמי שלקה ושנה וכו' וי"ל דרב יוסף דהתם סבר מלקות מחוקות ואפי' דלשכתן מחוקות-תימה דכסוף התרו בו והרכין דתקו דהתם מלקות ליכא מכל מקום משמע ליה דמתני' סברה מלקות מחוקות מתקני מי שלקה אי נמי קסבר כופה לריבה התראה ועד דמחוק בתי או בתלת אין מתרין בו לכיפה הלך אם איתא דבתלת זמני הו"ל חוקה עד רביעיית אין כוכסין אותו לכיפה כדמוכח בסמוך וקלת תימה אחאי מתרין בו לכיפה בשניה לר' ובשלישית לרשב"ג שאם יעבור אחר כך יהא מוחק ויכניסוהו לכיפה ויש לומר דלון מחייב כיפה עד שיאה מחוקת לעבור בהתרתה מלקות הלך אי מתרין ביה לכיפה לתודה לא סגי בכי ואי מתרין ביה אמלקות ואכיפה הא לא עדיקן ביה תרתי: ומר

הנשרפין פרק תשיעי סנהדרין

גב א ב ג מו" פ"ח
מהלכות סנהדרין
הלכה ד סג עשין קה
גד ר מ"י שם הלכה ה:
נה ה מ"י שם הלכה ד:

נו ו ז ח טו" פ"ד מה"ל
ז"ח הלכה ח סג
לח"ו קט:

גז י מ"י שם ופ"ח
מהלכות סנהדרין ה"ל
ד סג ע"ס וכו' קה:

נח כ מ"י פ"ח מה"ל
סנהדרין ל"ז סג
עשין קה:
נפ ל מ"י שם ופ"ח
מהלכות איסורי
ביאה הלכה ד סג ע"ס
ולח"ו ק"ב ע"ש"ע ח"ט
סימן ע"ז ע"פ"ד וט"ע
חור"ג סימן תה"ט ע"פ ד
כ"ט"ג:

ס מ מ"י פ"ח מהלכות
סנהדרין ה"ו ופ"ד
מהלכות ביאה מקדש ה"ל
כ סג עשין קה:

[ע"י חו"ס יבמות סד:
ד"ה דתן]

סא נ מ"י פ"ט מהלכות
סנהדרין ה"ו ופ"ד
סג לח"ו ט:

סב מ מ"י פ"ח מה"ל
סנהדרין ל"ז סג
עשין קה:

[ע"י חו"ס זבחים נ"ב:
ד"ה וצפנאליס וכו' וכו']
יבמות ז: ד"ה ור"ה קר"ן]

[ז"ל הרמב"ם בפירוט
החומש שהגיה והג' וכו'
יקראו בלשון משלוח חיל
בלשון ויקראו (א"י כ')
והוא"ל ח"ת בלשון מש"ו
(יבמות נ"א)]

אמר ליה אלא כרי כתיב קטלם ליה - בתמיהה אמת שחלו שתייה עליו ועצירה שיש בה שתי מיתות הוא מרן בתמורה והיאך אמת
באל לדנו אף בלשון אש וכי תהרגו שתי פעמים וכי חיל אש אמתו לרבי יוסי לענין שנג הוא ולהתחייב שתי מיתות: **מתני'** מי
שלקה ושנס - שלקה שתי פעמים על שתי עבירות: **גמ'** של כריתות - לאו שיש בו כרת והסרו בו למלקות: **דגברא בר קטלם הוא** -
בידי שמים יכרתו: **וקרובי הוא דלא מקרב קטלם** - עדיין לא נתקדשה מיתתו: **דמוותר נפשי** - דמפקיר עלמו לעבירות: **של כרת**
תורה אור

אמר ליה ארא כרי בתרי קמלי קמלת ליה -
מתני' *מי שלקה ושנה ב"ד מבניסין
אורו לכיפה ומאכילין אותו שעורין עד
שכריו מתבקעת: **גמ'** משום דלקה ושנה
ב"ד כונסין אורו לכיפה אמר ר' ירמיה אמר
רבי שמעון בן לקיש יהבא במלקיות של
כריתות עסקינן דגברא בר קטלא הוא וקרובי
הוא דלא מיקרב קמליה וכיון דקא מוותר
לה נפשיה מקרבינן ליה לקמליה עילויה

ומר סבר מלקיות מחזקות - פ"י
בזונטריס לא הוזק עד
שלקה ג' מלקיות וכיון דלקה על
השלישית אע"ג דהשתא איחזק רשע
לא משילינן ליה לכיפה דבתרי דיני לא
דיינינן ליה ועל חס דחך לפרש כן
דמלקיות מחזקות היינו שאין מתיימר
אע"פ שהלקוה צ' וג' פעמים ואינו
מנוגע מלעבור שוב לא יתיימר:
כ"ט"ג

א"ל רבי יעקב לר' ירמיה בר תרדילפא הא אסברא לך במלקיות של כרת
אחת אבל של שתיים ושל שלש כריתות איסורי הוא דקא טעים ולא מוותר
כולי האי: **מי שלקה ושנה**: שנה אע"ג דלא שילש לימא מתני' דלא כרשב"ג
דאי רשב"ג הא *אמר עד תלת זימני לא הויא חוקה אמר רבינא אפילו תימא
רשב"ג קסבר *עבירות מחזקות מיתובי *עבר עבירה שיש בה מלקות פעם
ראשונה ושניה מלקין אותו ושלישית כונסין אותו לכיפה אבא שאול אומר
אף בשלישית מלקין אותו ברביעית כונסין אותו לכיפה מאי לאו דכולי
עלמא מלקיות מחזקות ובפלוגתא דרבי ורשב"ג קמיפלגי לא דכולי עלמא
אית להו דרשב"ג והבא כהא קא מיפלגי דמר סבר עבירות מחזקות ומר
סבר מלקיות מחזקות והדתינא *התרו בו ושחק התרו בו והרבינן ראשו
פעם ראשונה ושניה מתרין בו ברביעית כונסין אותו לכיפה אבא שאול
אומר אף בשלישית מתרין בו ברביעית כונסין אותו לכיפה והחם מלקות
ליבא במאי קמיפלגי אמר רבינא בכיפה צריכה התראה קמיפלגי ומאי

כ"ט"ג
א"ל רבי יעקב לר' ירמיה בר תרדילפא
אחת אבל של שתיים ושל שלש כריתות
כולי האי: מי שלקה ושנה: שנה אע"ג
דאי רשב"ג הא *אמר עד תלת זימני לא
רשב"ג קסבר *עבירות מחזקות מיתובי
ראשונה ושניה מלקין אותו ושלישית
אף בשלישית מלקין אותו ברביעית
עלמא מלקיות מחזקות ובפלוגתא דרבי
אית להו דרשב"ג והבא כהא קא מיפלגי
סבר מלקיות מחזקות והדתינא *התרו
פעם ראשונה ושניה מתרין בו ברביעית
ליבא במאי קמיפלגי אמר רבינא בכיפה
כ"ט"ג

כיפה אמר רב יהודה מלא קומתו והיבא רמיזא אמר ריש לקיש *תמותה
רשע רעה ואמר ריש לקיש מאי דכתיב כי [גם] לא ידע האדם את עתו
כדגים שנאחזים במצודה רעה מאי מצודה רעה אמר ר"ל כהה: **מתני'** החורג
נפש שלא בעדים מבניסין אותו לכיפה ומאכילין אותו *לחם צד ומים
לחץ: **גמ'** מנא ידעינן אמר רב *ביעדות מיוחדת ושמואל אמר ישאל
בהתראה ורב חסדא אמר אבימי *בגון דאיתכחוש בבדיקות ולא איתכחוש
בחקירות כדתנן מעשה *בדק בן זכאי בעוקצי תאנים: ומאכילין אותו לחם
צד ומים לחץ: מאי שנא הכא דקתני נותנין לו לחם צד ומים לחץ ומאי שנא
החם דקתני מאכילין אותו שעורין עד שכריו מתבקעת אמר רב ששת אידי
ואידי נותנין לו לחם צד ומים לחץ עד שיוקטן מעיינו והדר מאכילין אותו
שעורין עד שכריו מתבקעת: **מתני'** *הגונב את הקסוה והמקלל בקוסם
*והבועל ארמות קנאין פוגעין בו *כהן ששמש בטומאה אין אדויו הכהנים
מביאין אותו לב"ד אלא פרחי כהונה מוציאין אותו *חוי' לעזרה ומפציעין
את מותו בגזירין ור' שישמש במקדש *רבי עקיבא אומר בתנן וכו' *בידי
שמים: **גמ'** מאי קסוה *אמר רב יהודה כלי שרת וכן הוא אומר *ואת קשות
הנסך והיבא רמיזא *ולא יבאו לראות *כבלע את הקדש ומתו: והמקלל
בקוסם: תני *רב יוסף יבא קוסם את קוסמו רבנן ואיתומא רבה בר מרי אמרי
יבדו קוסם לו ולקונו ולמקנו: והבועל ארמית: בעא מיניה רב כהנא מרב

כ"ט"ג
אמר רב יהודה מלא קומתו והיבא רמיזא
רשע רעה ואמר ריש לקיש מאי דכתיב כי
כדגים שנאחזים במצודה רעה מאי מצודה
נפש שלא בעדים מבניסין אותו לכיפה
לחץ: גמ' מנא ידעינן אמר רב *ביעדות
בהתראה ורב חסדא אמר אבימי *בגון
בחקירות כדתנן מעשה *בדק בן זכאי
צד ומים לחץ: מאי שנא הכא דקתני
החם דקתני מאכילין אותו שעורין עד
ואידי נותנין לו לחם צד ומים לחץ עד
שעורין עד שכריו מתבקעת: מתני' *הגונב
*והבועל ארמות קנאין פוגעין בו *כהן
מביאין אותו לב"ד אלא פרחי כהונה
את מותו בגזירין ור' שישמש במקדש *רבי
שמים: גמ' מאי קסוה *אמר רב יהודה
הנסך והיבא רמיזא *ולא יבאו לראות *כבלע
בקוסם: תני *רב יוסף יבא קוסם את קוסמו
יבדו קוסם לו ולקונו ולמקנו: והבועל ארמית:
ל

[לקמן ס"ב:
יבמות ס"ד]

יבמות ס"ד:
כ"ט"ג קו:
[תוספתא פ"ב"ג]

[תוספתא פ"ב:
ס"ג]

מכות ו:

ל"ג ט: מ.מ.ח.

[לקמן פ"ב ע"ג:
ל"ג]

[לקמן ס"ד:
לקמן ס"ב]

[ס"ג]

ובס"א יב"ה

וקמיפלגי בכיפה חי לריכה התראה ח"ק סבר כיון שהוזק רשע על שלש התראות של מלקות כונסין אותו לכיפה ואע"פ שלא התראה
על כך ואבא שאול סבר על ג' התראות של מלקות הוזק רשע ולא על השתיים ומהשתא צעין עבירה רביעית להתרות בו אם תעבור
הכנס לכיפה: **מנא קומתו** - גובה: **והיבא רמיזא** - ודאי הלכה למשה מסיני היא הך עוגש דכיפה ומיניה היבא רמיזא מקל'ת: **תמותה רשע**
רעה - מי שהוזק רשע תמותה רשעו אלמא מוחזק רשע בר מיתה הוא: **אבימי רעה** - אידי דלייבי הכא ריש לקיש קאמר מיתובי
לאידך דרשא דר"ל: **מאי מלודס רעה כהה** - אמאי בלע"ז בלע"ז שיהא רע וחלש וקטן ואחוז בו גדים גדולים פתאום ואינו רואה ואינו דומה
לנאחז ברשתות ע"י מארב והתחבולות: **מתני'** שלש כריתות - שלש יתקן לב"ד לרנו: **לחם צד** - לקמן כתיב מאי שאלה בכיפה קמייתא:
גמ' מנא ידעינן - הואיל וליבא עדות: **צעדום מיתודה** - דשנים מעידין עליו ועדותן אמת אלא שאין מיתתו מסורה לב"ד כגון שנים רואין
אחוז אחד מחלון זה ואחד מחלון זה דאמר במסכת מכות (דף ו'): דלא מיקטל עליה ומיניה הכא תנינן דע"ל לכיפה אכל על פי עד א' מוליא דבה
צעדומא הוא: **צעדומי תאנים** - בדיקות יתירא הוא ונהי דבן זכאי פטר ליה בההוא הכתשה מקטלא מיהו עדות אמת הוא וע"ל לכיפה: **מעיינים** -
בני מעיו: **והדר מאכילין אותו שעורין** - שנופתין בחור מעיו ומחור סוקטן מעייניו הוא נכקע: **מתני'** **קוסום** - מפרש בגמרא: **ארמית** -
בה עובד כוכבים: **קנאין פוגעין בו** - בני ארם כשרין המתקנאין קנאיתו של מקום פוגעין בו בשטתה שרואין את המעשה אכל לאחור
מיכן אין מיתתו מסורה לבית דין והלכה למשה מסיני הוא: **פוגעין** - ממתין כמו לך ופגע בו (מלכים א' ב'): **גזירין** - פקעין אשעליש
בלע"ז: **גמ'** **והיבא רמיזא** - דשייבא בה מיתה: **כבלע את הקדש** - לשון גנב שמבלעין ומחזיקין אותו ובלא מקרא כפיק
דעיקר קרא בלויס כהוב שהחזירו שלא לראות בסלוק מסעות: **כצעדום הכנסת כלי** - כצעדום הכנסת כלי לנרתק שלחן שיהא אהרן ובניו מכסין הארון והתחבולות
כמו שכתוב שם וכל אהרן כצעדום והורידו: **יבא קוסום את קוסמו** - שמקלל כלפי מעלה בקוסם יבא קוסום זה את קוסמו היינו
כלפי מעלה שנותן קסמים האלו בלבו (*קסבר המקלל דקא מתשב ליה) האי קוסם צעיוני שהוא *ראוי ויש בו כח לקלל בו: **יבא**
קוסום - מקלל את חבריו ואומר יבא קוסום זה: לו ולקונו ולמקנו - דהיינו כלפי מעלה שהוא קונה את העולם ומקנה לבריותיו את טובו:
ל

